ՀՈՒՇԱՐԱՆ ՄԱՐԴԻԿ

ԱՆԱՊԱՏ ՄԱՐԴԻՆ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆԸ

Ի.

ԴԻՐՔՆԻՆ ՀԱՄ ՆԱԽՆԻՔՆԵՐ

Ամէն մարդ, որ կ՚ապրի, ունի իր անձնական յիշատակները, որոնք կը կազմեն իր անցեալը։ Ամէն մարդ ունի իր ուրախ եւ տխուր օրերը, իր յաղթութիւններն ու պարտութիւնները։ Ամէն մարդ ունի իր սէրերը, իր ատելութիւնները, իր ընկերներն ու թշնամիները։ Ամէն մարդ ունի իր գաղափարները, իր հաւատքը, իր կասկածները։ Ամէն մարդ ունի իր ուրախութիւնները, իր վիշտերը, իր յոյսերը, իր հիասթափութիւնները։ Ամէն մարդ ունի իր անցեալը։

— Ինչո՞ւ ես ինձի այս բոլորը կը պատմես, — հարցուց Տիկին Մարդիկ, երբ Տիկին Հուշարանը աւարտեց իր խօսքերը։

— Որովհետեւ դուն ալ ունիս քու անցեալդ, քու յիշատակներդ, քու սէրերդ, քու ատելութիւնդ, քու ընկերներդ, քու թշնամիներդ, քու գաղափարներդ, քու հաւատքդ, քու կասկածներդ, քու ուրախութիւնդ, քու վիշտդ, քու յոյսերդ, քու հիասթափութիւնդ։ Ամէն մարդ ունի իր անցեալը։

— Ճիշդ է, — ըսաւ Տիկին Մարդիկ։ — Ամէն մարդ ունի իր անցեալը։ Բայց ես չեմ ուզեր յիշել իմ անցեալս։ Ես կ՚ուզեմ մոռնալ զայն։ Ես կ՚ուզեմ ապրիլ ներկան եւ ապագան։ Ես չեմ ուզեր ետ նայիլ։ Ես կ՚ուզեմ միայն առաջ նայիլ։

— Ես կը հասկնամ քեզ, — ըսաւ Տիկին Հուշարան։ — Դուն կ՚ուզես մոռնալ քու անցեալդ, որովհետեւ քու անցեալդ տխուր է։ Դուն կ՚ուզես մոռնալ քու անցեալդ, որովհետեւ քու անցեալդ ցաւալի է։ Դուն կ՚ուզես մոռնալ քու անցեալդ, որովհետեւ քու անցեալդ դժբախտ է։ Դուն կ՚ուզես մոռնալ քու անցեալդ, որովհետեւ քու անցեալդ ամօթալի է։ Դուն կ՚ուզես մոռնալ քու անցեալդ, որովհետեւ քու անցեալդ ոճրագործ է։

— Ես ոճրագործ չեմ, — ընդհատեց Տիկին Մարդիկ։ — Ես ոճրագործ չեմ։ Ես ոճրագործ չեմ։ Ես ոճրագործ չեմ։

— Ես գիտեմ, որ դուն ոճրագործ չես, — ըսաւ Տիկին Հուշարան։ — Ես գիտեմ, որ դուն ոճրագործ չես։ Ես գիտեմ, որ դուն ոճրագործ չես։ Ես գիտեմ, որ դուն ոճրագործ չես։

— Ես ոճրագործ չեմ, — կրկն

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԻ. ՏԱՐԱՍՊ
ԳՐԱԿԱՆ ՈՒ ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ՕՐԱԹԵՐԹ
ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ ԵՒ ԽՄԲԱԳՐՈՒԹԻՒՆ
ՏՊԱՐԱՆԻ ՀԱՍՑԵ՝ ՊՈՒԼՎԱՐ ՍԱՐԳԻՍԵԱՆ ՓՈՂՈՑ

ՊԱՐԱՊՄՈՒՆՔ

(Շար.)

ԱՐՇԱԼՈՒՅՍ

Ամէն անգամ որ Արշալոյս կը հրատարակուի, ան կը ներկայանայ ինծի իբրեւ հին բարեկամ մը, որ ամէն առաւօտ կու գայ ինծի հետ զրուցելու համար։ Ան ինծի կը պատմէ իր ունեցած յաջողութիւնները, իր ունեցած դժուարութիւնները, իր ունեցած ուրախութիւնները եւ իր ունեցած տխրութիւնները։ Ան ինծի կը պատմէ իր ծնունդը, իր մանկութիւնը, իր պատանեկութիւնը, իր երիտասարդութիւնը եւ իր հասունութիւնը։ Ան ինծի կը պատմէ իր ընտանիքին, իր բարեկամներուն, իր թշնամիներուն եւ իր ծանօթներուն մասին։ Ան ինծի կը պատմէ իր ուրախութիւնները եւ իր տխրութիւնները։ Ան ինծի կը պատմէ իր յաջողութիւնները եւ իր ձախողութիւնները։ Ան ինծի կը պատմէ իր յոյսերը եւ իր հոգերը։ Ան ինծի կը պատմէ իր ապագայի մասին ունեցած ծրագիրները։ Ան ինծի կը պատմէ իր անցեալի մասին ունեցած յուշերը։ Ան ինծի կը պատմէ իր ներկայի մասին ունեցած տեսակէտները։ Ան ինծի կը պատմէ իր ապագայի մասին ունեցած երազները։

Արշալոյսը ինծի համար ոչ միայն թերթ մըն է, այլ՝ ընկեր մը, որ ամէն առաւօտ կու գայ ինծի հետ զրուցելու համար։ Ան ինծի կը պատմէ այն ամէնը, որ տեղի կ՚ունենայ աշխարհի տարբեր անկիւնները։ Ան ինծի կը պատմէ այն ամէնը, որ տեղի կ՚ունենայ Հայաստանի տարբեր վայրերը։ Ան ինծի կը պատմէ այն ամէնը, որ տեղի կ՚ունենայ Պոլսոյ տարբեր թաղերը։ Ան ինծի կը պատմէ այն ամէնը, որ տեղի կ՚ունենայ Պոլսոյ տարբեր դպրոցները։ Ան ինծի կը պատմէ այն ամէնը, որ տեղի կ՚ունենայ Պոլսոյ տարբեր եկեղեցիները։ Ան ինծի կը պատմէ այն ամէնը, որ տեղի կ՚ունենայ Պոլսոյ տարբեր հիւանդանոցները։ Ան ինծի կը պատմէ այն ամէնը, որ տեղի կ՚ունենայ Պոլսոյ տարբեր բանտերը։ Ան ինծի կը պատմէ այն ամէնը, որ տեղի կ՚ունենայ Պոլսոյ տարբեր գերեզմանատուն

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑԵՐ ԵՒ ՊԱՏԱՍԽԱՆՆԵՐ

ՍԱԼՈՆԻԿԻ ԼՈՒՍԱՎՈՐ

ՕՐԱԹԵՐԹ ՏԱՐԱԾՎՈՂ ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ, ՏՆՏԵՍԱԿԱՆ ԵՎ ԳՐԱԿԱՆՈՒԹՅԱՆ

«ՍԱԼՈՆԻԿԻ» ԲԱՆԱՍՏԵՂԾ (170)

ՀԱՍՑԵ ԳՐԱՀԱՆԳՈՒՅՑ

ՍԱՐԱՖԵԱՆ ՔՈՒՅՐԵՐ

Ա.

Գրասրահը գտնվում է Սալոնիկի գլխավոր փողոցներից մեկում, ուր ամեն օր հազարավոր մարդիկ են անցնում՝ գործի, զբոսանքի, հանդիպումների կամ պարզապես ժամանակ սպանելու համար։ Բայց քչերն են գիտակցում, որ այդ նույն փողոցում, ընդամենը մի քանի քայլ հեռավորության վրա, գոյություն ունի մի աշխարհ, որտեղ ժամանակը բոլորովին այլ կերպ է հոսում։ Այդ աշխարհի կենտրոնը Սարաֆեան քույրերի գրադարանն է։

Գրադարանը հիմնադրվել է 1911 թվականին՝ Սալոնիկի հրեական համայնքի նախաձեռնությամբ։ Սկզբում այն ընդամենը մի քանի հարյուր գրքից բաղկացած փոքրիկ հավաքածու էր, որը պահվում էր Սարաֆեան ընտանիքի տանը։ Հետագայում, երբ գրքերի թիվը գերազանցեց հազարը, որոշվեց հատկացնել առանձին սենյակ։ Այդ սենյակը մինչև օրս էլ գրադարանի սիրտն է համարվում։

Գրադարանի ներկայիս տնօրենը Ռեբեկա Սարաֆեանն է՝ հանգուցյալ հիմնադիրների թոռնուհին։ Նա ծնվել է այդ շենքում և ամբողջ կյանքն անցկացրել գրքերի միջև։ Նրա խոսքով, գրադարանը ոչ թե հին գրքերի պահեստ է, այլ կենդանի օրգանիզմ, որը շնչում է ընթերցողների հետ միասին։ «Գիրքը մեռնում է միայն այն օրը, երբ վերջին անգամ բացում են այն և ոչ ոք չի կարդում»,— ասում է նա։

Գրադարանի հավաքածուն ներկայումս կազմում է մոտ 11 հազար միավոր։ Դրանց մեծ մասը հունարեն է, սակայն կան նաև ֆրանսերեն, անգլերեն, գերմաներեն, ռուսերեն և լադինո (սեֆարդական հրեաների խոսակցական լեզու) գրքեր։ Հատկապես արժեքավոր են 19-րդ դարի սկզբի տպագրությունները, որոնցից մի քանիսը հրատարակվել են Սալոնիկում, Սմյուռնիայում և Կոստանդնուպոլսում։ Կան նաև ձեռագրեր, որոնցից ամենահինը թվագրվում է 1742 թվականով։

Գրադարանի ամենաթանկ գանձերից մեկը 1908 թվականի Սալոնիկի մամուլի ամբողջական շարքն է։ Այդ տարին քաղաքում հրատարակվում էր 14 թերթ՝ հունարեն, ֆրանսերեն, լադինո, թուրքերեն և բուլղարերեն։ Շատերը տևեցին ընդամենը մի քանի ամիս, սակայն դրանց էջերում պահպանվել են այն տարվա քաղաքական բանավեճերի, տնտեսական հայտարարությունների և սովորական մարդկանց նամակների արձագանքները։ Ռեբեկա Սարաֆեանը հպարտությամբ է նշում, որ այդ շարքը ամբողջությամբ վերականգնվել է միայն գրադարանի հավաքածուի շնորհիվ։

Գրադարանի ընթերցասրահը փոքր է՝ ընդամենը 24 նստատեղ։ Պատերին կախված են հին լուսանկարներ, որոնց մեծ մասում պատկերված են անհայտ մարդիկ։ Ռեբեկա Սարաֆեանը պատմում է, որ շատ հաճախորդներ գալիս են հենց այդ լուսանկարներում իրենց նախնիներին գտնելու համար։ Երբեմն նրանք հաջողում են։ Վերջերս մի ամերիկացի կին գրադարանից գտավ իր տատի ընտանիքի հին հասցեն և գնաց այդ տուն՝ արդեն ուրիշ մարդկանց հետ ծանոթանալու։

Գրադարանը գործում է երեքշաբթի, հինգշաբթի և շաբաթ օրերին՝ առավոտյան ժամը 9-ից մինչև կեսօր։ Անդամագրությունը անվճար է։ Ընթերցողները կարող են գրքերը տանել տուն՝ մինչև 30 օրով, սակայն պարտավոր են դրանք վերադարձնել անձամբ՝ փոստով ուղարկելը չի ընդունվում։ Ռեբեկա Սարաֆեանը բացատրում է, որ փոստը գրքերը վնասում է, իսկ նրանք ուզում են, որ հաջորդ սերունդը ևս կարողանա կարդալ նույն էջերը։

Ներկայումս գրադարանը ֆինանսական դժվարությունների մեջ է։ Տարեկան 3,200 դրամ բյուջեն հազիվ է բավարարում էլեկտրականության և ջեռուցման ծախսերը։ Ռեբեկա Սարաֆեանը դիմել է քաղաքային խորհրդին՝ խնդրելով ֆինանսական աջակցություն, սակայն պատասխան դեռ չի ստացել։ Նա հույս ունի, որ գրադարանի 110-ամյակի առիթով կկազմակերպվի հանգանակություն, որի միջոցով հնարավոր կլինի վերանորոգել տանիքը և թվայնացնել ամենաթանկ ձեռագրերը։

Ներկայումս գրադարանը ունի 312 կանոնավոր ընթերցող, որոնց մեծ մասը ուսանողներ են։ Ռեբեկա Սարաֆեանը հուսով է, որ նրանցից շատերը մի օր կդառնան գրադարանի հոգաբարձուներ կամ նվիրատուներ։ Նա ասում է, որ ամենամեծ վտանգը ոչ թե հրդեհն է կամ ջրհեղեղը, այլ այն, որ մարդիկ կդադարեն գալ։ Ուստի նա ամեն ինչ անում է, որպեսզի գրադարանը մնա ոչ միայն պահոց, այլ կենդանի տարածք, որտեղ մարդիկ հանդիպում են, զրուցում և միասին մտածում։

Ներկայումս գրադարանը ունի 312 կանոնավոր ընթերցող, որոնց մեծ մասը ուսանողներ են։ Ռեբեկա Սարաֆեանը հուսով է, որ նրանցից շատերը մի օր կդառնան գրադարանի հոգաբարձուներ կամ նվիրատուներ։ Նա ասում է, որ ամենամեծ վտանգը ոչ թե հրդեհն է կամ ջրհեղեղը, այլ այն, որ մարդիկ կդադարեն գալ։ Ուստի նա ամեն ինչ անում է, որպեսզի գրադարանը մնա ոչ միայն պահոց, այլ կենդանի տարածք, որտեղ մարդիկ հանդիպում են, զրուցում և միասին մտածում։

— Գրքերը, որոնք չեն կարդացվում, ինձ համար մեռած են,— ասում է նա՝ ցույց տալով հին ամսագրերի դարակները։ — Ես ուզում եմ, որ մարդիկ գան, նստեն, խոսեն, վիճեն, հաշտվեն և նորից գան։ Սա է իմ հաջողության չափանիշը։

Գրադարանի ամենաակտիվ ընթերցողներից մեկը 19-ամյա Դանիել Մեսուլամն է, որը գրադարանում աշխատում է որպես կամավոր։ Նա ասում է, որ այստեղ գտել է ոչ միայն գրքեր, այլև ընկերներ։ Նրա խոսքով, գրադարանը նման է մի տեղի, որտեղ ժամանակը դադարում է ճնշել մարդկանց։ Այստեղ կարելի է նստել ժամերով՝ առանց որևէ մեկին ինչ-որ բան ապացուցելու։

Ռեբեկա Սարաֆեանը նշում է, որ գրադարանը պատրաստվում է նոր նախագիծ իրականացնել՝ «Կենդանի գրադարան» անվանումով։ Դրա շրջանակներում մարդիկ կկարողանան ոչ թե գրքեր վերցնել, այլ հանդիպել մարդկանց հետ, ովքեր կիսվեն իրենց կյանքի պատմություններով։ Օրինակ՝ հին ժամանակներում ապրած մարդիկ, ովքեր կպատմեն, թե ինչպես են փոխվել տարիների ընթացքում։ Նա հույս ունի, որ առաջին նիստը կկայանա 2026 թվականի գարնանը։

Գրադարանի մուտքի մոտ կախված է մի փոքրիկ ցուցանակ, որի վրա գրված է. «Այստեղ ոչ ոք չի դատվում»։ Ռեբեկա Սարաֆեանը ասում է, որ այդ նախադասությունը ինքն է հորինել, երբ գրադարանը դեռ ընդամենը 200 գիրք ուներ։ Այսօր այն ավելի արդիական է, քան երբևէ։

Գրադարանի հասցեն՝ Սալոնիկի կենտրոն, Ագիա Սոֆիա փողոց, 14։ Բացվածքի ժամերը՝ երեքշաբթի, հինգշաբթի և շաբաթ՝ 9:00–14:00։ Հեռախոսահամարը՝ 2310 554 178։

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ԱՐՎԵՍՏԻ ՀՈՒՇԱՀԱՄԱԼԻՐ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՄԱՅՆՔԻ ՄԱՐՏԱԿԱՆ ՄԱՐՄՆԻ ՀԻՄՆԱԴՐՄԱՆ 100-ԱՄՅԱԿԻ ԱՌԹԻՎ

ՀԱՅ ԱՐՎԵՍՏԻ ՀՈՒՇԱՀԱՄԱԼԻՐ

ՀԱՏՈՐ ՀԱՅ ԱՐՎԵՍՏԱԳԵՏՆԵՐԻ ԵՎ ՔԱՆԴԱԿԱՆ ՄԱՐՄՆԻ ԱՇԽԱՏԱՆՔՆԵՐԻ

Ա. ՀԱՅՈՑ ԱՇԽԱՐՀԻ